

a la carretera de Daimiel a Malagón, continuant pel camí de la Ribera fins a la seva confluència amb el camí de Fuente el Fresno a Daimiel, al terme de Villarrubia de los Ojos.

Est: Arrenca de la confluència dels camins de la Ribera i el de Fuente el Fresno a Daimiel, segueix per aquest camí fins a la seva confluència amb el de La Lagunilla.

Sud: Comença a la confluència dels camins de La Lagunilla i el de Fuente el Fresno a Daimiel, segueix la divisòria entre les riberes i les terres de conreu, pel contorn sud del Cerro de Pochela, de l'illa d'Algeciras i dels illots de Cisneros i continua pel límit de les riberes al sud de les illes de La Entradilla i El Maturro; segueix pel límit de les riberes fins als ponts sobre el riu Guadiana, a l'est del molí de Molemocho, pels punts del qual travessa el riu fins al turó situat al sud del pont sobre el nou canal del Guadiana; des d'aquest punt, el límit continua al llarg de la línia que formen els turons que es prolonguen al sud del nou canal del Guadiana fins a Puente Navarro, a la carretera de Daimiel a Malagón.

Oest: La carretera de Daimiel a Malagón, des de l'antic molí de Puente Navarro fins a la casa dels guardes, de la finca «Zacatena».

2. Límits de la reserva integral d'aus aquàtiques

Nord: Des del punt situat sobre el mateix canal de Cigüela, a l'oest del Cerro de Pochela, on s'inicia el canal interromput d'Algeciras; segueix per un canal situat al sud del Cerro de Entrambasaguas, recorre aquest canal un suau arc fins a Cibancones, abraçant els Claros i Casa blanca, fins al punt d'interrupció d'aquest canal.

Oest: Des d'aquest últim punt, en línia recta, en direcció nord-sud, fins al seu encontre amb la línia de separació dels termes municipals de Daimiel i Villarrubia de los Ojos.

Sud: Des d'aquest últim punt segueix la línia de separació dels termes municipals esmentats.

Est: Des del punt de trencament de la línia de separació de termes fins a trobar el canal interromput situat al nord de l'illa d'Algeciras, continua per aquest canal fins al punt situat a l'oest del Cerro de Pochela i sud del d'Entrambasaguas.

3. Límits de la zona de protecció o preparc

Nord: Camí de Ciudad Real a Villarrubia de los Ojos, des de la fita quilomètrica número 16 de la carretera Daimiel-Malagón fins a la confluència amb el camí de Malagón-Villarrubia de los Ojos, a les proximitats de la Cruz de la Lamparilla.

Est: Línia recta que parteix del punt anterior, confluència dels camins de Ciudad Real a Villarrubia de los Ojos amb el de Malagón a Villarrubia de los Ojos, travessa les riberes del riu Cigüela, pel Rosalejo, i arriba al punt de confluència dels camins de La Lagunilla amb el de Villarrubia de los Ojos al molí de Griñón; continua per aquest camí fins al molí de Griñón.

Sud: Des del molí de Griñón segueix pel camí de Daimiel al molí esmentat, fins al camí o carril d'El Quintanar, al llarg del qual continua fins a la seva confluència amb el camí de Don Benito; des d'aquest punt segueix pel camí de Torralba de Calatrava a Villarrubia de los Ojos, fins a enllaçar amb el camí de Puente Navarro, pel qual continua fins al molí esmentat, a la carretera de Daimiel a Malagón.

Oest: Des del molí de Puente Navarro travessa la carretera de Daimiel a Malagón, segueix pel camí que uneix els molins de Puente Navarro i Flor de Ribera fins a l'antic molí d'aquest nom; continua pel camí de Fuente el Fresno a Flor de Ribera, fins a la seva confluència amb el camí de Ciudad Real a Villarrubia de los Ojos, i segueix per aquest últim camí fins al quilòmetre 16 de la carretera de Daimiel a Malagón.

4. Límits de les zones d'influència

a) Àrea territorial:

Termes municipals de Daimiel, Villarrubia de los Ojos, Manzanares, Torralba de Calatrava, Carrión de Calatrava i Bolaños de Calatrava.

b) Cursos fluvials:

1. Tram del riu Guadiana comprès entre els Ojos del Guadiana, al terme de Villarrubia de los Ojos, i l'antic molí de Malvecinos, al terme de Carrión de Calatrava.

2. Curs del riu Zancara i els seus afluents, des de l'embassament de Los Muleteros fins a la seva confluència amb el Cigüela.

3. Curs del riu Cigüela i els seus afluents, des de la confluència amb el riu Amarguillo fins a la seva desembocadura a Las Tablas de Daimiel.

4. Curs del riu Azuer des de la confluència del riu Alhambra fins al seu desembocament a Las Tablas de Daimiel.

5. Curs dels rierols de Cañada Lobosa, Cañada del Gato i del Cachón de la Leona, que desguassen al Parc Nacional.

6. Riu Pellejero, als termes de Torralba de Calatrava i Carrión de Calatrava.

7. Zones marginals entollades dels trams fluvials esmentats més amunt.

c) Llacunes de l'ecosistema de Las Tablas de Daimiel:

- El Pico.
- La Albuera.
- Escoplillo.
- La Nava o Charcón de los Ardales.
- La Salina.
- Navaseca.

d) Altres zones d'influència:

1. Embassament de Los Muleteros.
2. Aqüífer Sistema 23.

11880 *LLEI ORGÀNICA 4/1980, de 21 de maig, de reforma del Codi penal en matèria de delictes relatius a les llibertats d'expressió, reunió i associació.* («BOE» 142, de 13-6-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

Article primer.

S'hi introdueixen i es modifiquen els articles següents del Codi penal, que tenen la redacció que s'expressa a continuació:

«Article cent seixanta-cinc.

Són castigats amb les penes d'arrest major i multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes els qui impedeixin o obstaculitzin l'exercici legítim de la llibertat d'expressió i de difusió informativa.

Article cent seixanta-cinc bis.

Incorren en la pena de multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes els autors, directors, editors o impressors, en els casos que sigui procedent per la forma de la seva participació, d'impresos que es reputin clandestins, entenent com a tals els que no portin peu d'impremta o nom i domicili de l'autor.

Quan la difusió es realitzi a través de la radiodifusió o televisió s'imposa la pena de presó menor en el grau màxim.

Article cent seixanta-sis.

Els qui impedeixin o obstaculitzin l'exercici legítim de la llibertat de reunió o pertorbin el curs d'una reunió o manifestació lícita són castigats amb les penes d'arrest major i multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes.

Article cent seixanta-set.

Són reunions o manifestacions il·lícites:

Primer. Les que es facin amb la finalitat de cometre algun delictes.

Segon. Aquelles en què concorrin persones amb armes, artefactes explosius o objectes contundents o de qualsevol altra mena perillosos.

Els promotors o directors de qualsevol reunió o manifestació compresa en el número primer anterior, i els que, en relació amb el número segon, no hagin intentat impedir per tots els mitjans al seu abast les circumstàncies esmentades en aquests números, incorren en les penes de presó menor i multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes.

Els assistents a una reunió o manifestació que portin armes o altres mitjans perillosos són castigats amb la pena de presó menor. Els tribunals, atenent els antecedents del subjecte, circumstàncies del cas i característiques de l'arma o instrument portat, poden rebaixar un grau la pena assenyalada.

Les persones que en ocasió d'una reunió o manifestació realitzin actes de violència contra l'autoritat, els seus agents, persones o propietats públiques o privades són castigats amb la pena que correspongui al seu delictes en el grau màxim.

Article cent seixanta-vuit.

Incorren en la pena de multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes els promotors de qualsevol reunió o manifestació que eludeixin el compliment dels requisits previstos a les lleis reguladores del dret de reunió.

Article cent seixanta-nou.

Els promotors o directors de qualsevol reunió o manifestació que no la dissolguin a l'acte a requeriment de l'autoritat o els seus agents, i els que facin o intentin tornar a fer una reunió o manifestació que hagi estat expressament prohibida o dissolta, són castigats amb la pena de presó menor en els supòsits previstos a l'article cent seixanta-set i amb la d'arrest major en els altres casos. En els dos supòsits s'imposa, a més, la pena de multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes.

Els mers assistents a una reunió o manifestació que no se'n retirin a requeriment de l'autoritat o els seus agents incorren en la pena de multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes.

Article cent setanta.

Les penes establertes als articles cent seixanta-set a cent seixanta-nou s'imposen en el grau màxim o elevades a la superior en grau, segons l'arbitri prudent del Tribunal sentenciador, quan, com a conseqüència de la reunió o manifestació, es produeixin fets qualificats per aquest Codi o lleis penals especials de delictes castigats amb una pena igual o superior a la de presó major.

Article cent setanta-u.

Per a l'aplicació del que disposen els articles anteriors es reputen directors de la reunió o manifestació els que les presideixin.

Les penes assenyalades als articles cent seixanta-set a cent setanta s'imposen en els seus respectius casos sens perjudici de les que puguin escaure per delictes comesos en ocasió de la reunió o manifestació que s'ha dut a terme o que s'ha intentat dur a terme.

Article cent setanta-dos.

Els qui impedeixin i obstaculitzin l'exercici legítim de la llibertat d'associació o d'alguna manera pertorbin greument les activitats estatutàries de qualsevol associació lícita incorren en les penes d'arrest major i multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes, llevat que el fet constitueixi un delictes castigat amb una pena de més gravetat. Les penes s'imposen en el grau màxim quan l'impediment, obstacle o pertorbació afecti el pluralisme polític o sindical.

Article cent setanta-tres.

Són associacions il·lícites:

Primer. Les que tinguin per objecte cometre algun delictes o, després de constituïdes, en promoguin la comissió.

Segon. Les que, fins i tot tenint per objecte un fi lícit, utilitzin mitjans violents per a la seva consecució.

Tercer. Les organitzacions clandestines o de caràcter paramilitar.

Article cent setanta-quatre.

En els casos previstos a l'article anterior s'imposen les penes següents:

Primer. Als fundadors, directors i presidents de les associacions esmentades, les de presó menor, inhabilitació especial i multa de cinquanta mil a cinc-centes mil pessetes.

Segon. Als membres actius, les d'arrest major.

Les penes esmentades s'imposen en el grau màxim quan s'hagi comès algun delictes contra la vida o la llibertat de les persones, sens perjudici de la pena que correspongui per aquests.

Així mateix s'ha d'acordar la dissolució de l'associació il·lícita.

Article cent setanta-cinc.

Els que amb la seva cooperació econòmica o de qualsevol altra classe, en tot cas rellevant, afavoreixin la fundació, organització o activitat de les associacions compreses a l'article cent setanta-tres, incorren en les penes de presó menor i multa de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes.

Article cent setanta-sis.

Incorren en les penes previstes al primer paràgraf de l'article cent seixanta-nou els fundadors, directors, presidents o membres actius d'associacions que tornin a fer una sessió després que aquesta hagi estat suspesa per l'autoritat o els seus agents, mentre no s'hagi deixat sense efecte la suspensió ordenada. Als mers assistents se'ls apliquen, si s'escau, les penes establertes al segon paràgraf del mateix precepte.

Article cent noranta-cinc.

El funcionari públic que, una vegada dissolta qualsevol reunió o manifestació o suspesa qualsevol associació o la seva sessió, es negui a posar en coneixement de l'autoritat competent que li ho reclami les causes que han motivat la dissolució o suspensió indicada, és castigat amb les penes d'inhabilitació absoluta i multes de vint-i-cinc mil a dues-centes mil pessetes.

L'autoritat o agent d'aquesta que utilitzi amenaces o coaccions per coartar l'exercici lliure dels drets de reunió o associació reconeguts per les lleis incorre en les penes

d'arrest major en el grau màxim, inhabilitació absoluta i multa de cinquanta mil a dues-centes mil pessetes.

Quan les amenaces o coaccions coartin el pluralisme polític o sindical, la pena d'arrest major en el grau màxim es substitueix per la de presó menor.

Article dos-cents seixanta-vuit.

Qui faci apologia oral o escrita o per mitjà de la impremta o un altre procediment de difusió de delictes compromesos en aquest títol o dels comesos per bandes o grups armats i els seus connexos o dels seus culpables és castigat amb la pena inferior en un o dos graus, segons l'arbitri del Tribunal, a la pena corresponent al delicte que hagi estat objecte de l'apologia.

Article cinc-cents seixanta-sis, número quatre.

Els qui de la mateixa manera provoquin a la desobediència de les lleis o de les autoritats constituïdes, o facin apologia d'accions qualificades per la llei com a delictes que no siguin dels que s'expressen a l'article dos-cents seixanta-vuit.»

Article segon.

Es deroguen els articles cent seixanta-cinc bis a), dos-cents cinquanta-u, dos-cents cinquanta-dos i dos-cents cinquanta-tres del Codi penal i se suprimeix la rúbrica del capítol XI del títol II del llibre II del mateix Codi.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

S'han de revisar d'ofici les sentències dictades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, per delictes relatius a les llibertats d'expressió, reunió i associació castigats en el Codi penal o lleis penals especials, per acomodar-les a la nova normativa.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-u de maig de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

11881 LLEI 26/1980, de 19 de maig, per la qual se suprimeix l'Alt Estat Major, una vegada transferides les funcions a la Junta de Caps d'Estat Major i Alts Organismes de Defensa. («BOE» 142, de 13-6-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Queda suprimit l'Alt Estat Major.

Article segon.

Les funcions que complia el cap de l'Alt Estat Major com a annexes al càrrec, les assumeix el president de la Junta de Caps d'Estat Major fins que es dictin les normes corresponents.

Article tercer.

Es faculta el Govern per dictar, a proposta del Ministeri de Defensa, totes les disposicions que consideri necessàries per al millor compliment d'aquesta Llei.

Article quart.

El Ministeri d'Hisenda ha de transferir els crèdits presupostaris de l'Alt Estat Major al Ministeri de Defensa i habilitar els crèdits necessaris per cobrir els pagaments que estiguin compromesos.

Article cinquè.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, dinou de maig de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

11882 LLEI 27/1980, de 19 de maig, de modificació dels articles 111 i 114 de la Llei sobre règim jurídic de les societats anònimes, de 17 de juliol de 1951, i de l'article 1 de la Llei 211/1964, de 24 de desembre. («BOE» 142, de 13-6-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Es modifiquen els articles cent onze i cent catorze de la Llei sobre règim jurídic de les societats anònimes, de disset de juliol de mil nou-cents cinquanta-u, que queden redactats de la manera següent:

«Article cent onze.—La societat pot emetre sèries impreses i numerades d'obligacions o altres títols que reconeguin o creïn un deute, sempre que l'import total de les emissions no sigui superior al capital social desemborsat, més les reserves que figurin en l'últim balanç aprovat i els comptes de regularització i actualització de balanços, quan el Ministeri d'Hisenda els hagi acceptat.

Per reduir la xifra del capital social o l'import de les reserves, de manera que es disminueixi la proporció inicial entre la suma d'aquests i la quantia de les obligacions pendents d'amortitzar, es necessita el consentiment del sindicat d'obligacionistes. Aquest consentiment no és necessari quan s'augmenti el capital de la societat amb càrrec als comptes de regularització i actualització de balanços o a les reserves.

Els drets dels obligacionistes en relació amb els altres creditors socials es regeixen per les normes generals que determinin la seva prelació. Tots els títols queden sotmesos al règim que aquest capítol estableix per a les obligacions.

Les obligacions poden ser nominatives o al portador, tenen força executiva i són transferibles amb subjecció a les disposicions del Codi de comerç i a les lleis que els siguin aplicables.»